

ಕಲ್ಪನೆ ಕಾವ್ಯ

ಬಾ ಬಾ ರಂಗಿ

ಮುದ್ದು ಮರಿಯಿ

ತುಂಟ ನಗುವೆ

ನನ್ನನೇ ನೋಡುವೆ ಏಕೆ?

ಬಣ್ಣವ ಹಚ್ಚಿ

ನಿನ್ನನು ರೇಗಿಸಿ

ಕೋಪವು ಬಂತೆ ನಿನಗೆ?

ನನ್ನಯ ಚೆನ್ನು

ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನು!

ಆಡುವ ಬಾ ಇನ್ನು

ಕೋಲನು ಹಿಡಿದು

ಮೆಲ್ಲನೆ ನೆಗೆದು

ಓಡುತ್ತ ನಲಿಯುವ ಕಣ್ಣಿನಯೇ...

ಬಣ್ಣದ ಗುಂಡು

ನಿನಗದ ಚೆಂಡು

ಕೋಲಲಿ ದೂಕು ನನ್ನೆಡೆಗೆ

ಬೇಸರ ಬಿಡು

ನಗುತ್ತಲಿ ಇರು

ಕೆಂಪು-ಹಸಿರು-ನೀಲಿ

ಇದರ ಹೆಸರೇ ಹೋಳಿ

ಬಣ್ಣಗಳೊಳಗೆ ಇಳಿಯುವ ಬಾ

ನಮ್ಮನು ನಾವೇ ಮರೆಯುವ ಬಾ

ಮುದ್ದು ಮರಿಯೇ ಬಾ ಬಾ ಬಾ

● ಕೆ. ನಿರ್ಮಲಾ ಮರಡಿಹಳ್ಳಿ

ರಂಗು ರಂಗಿನಾಟ

ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಅವಿತುಕೊಂಡಿರಿ

ಪುಟಾಣಿಗಳೇ...

ಬಣ್ಣದೋಕುಳಿ ಎರಚಿದ ಕಂದಮ್ಮಗಳೇ

ಹತ್ತಿಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಮೈ ಬಣ್ಣವಿತ್ತು

ಹಾಲಿನಷ್ಟೇ ಬಿಳುಪು ಬಿಳುಪಾಗಿತ್ತು

ಮುಖಕ್ಕೆಷ್ಟು ಕೆಂಪು ಹಸಿರಿನ ಹಂದರ

ಮೈ-ಕೈಗಳಿಗೂ ಚುಕ್ಕಿ, ಚಿತ್ರಚಿತ್ರಾರ

ಜೋತಾಡುವ ಬಿಳಿಯ

ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಯ

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬಲೂನುಗಳು

ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು...

ರಂಗಿನಾಟವಾಡೋಣ

ಬನ್ನಿ ಗೆಳೆಯರೇ ಇತ್ತ...

ತಂಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೈ ಕೆಳಗಡೆಯೇ

ಇದೆ ನಾಗರಚಿತ್ತ...

● ಸವಿತಾ ಎಸ್. ಭಟ್